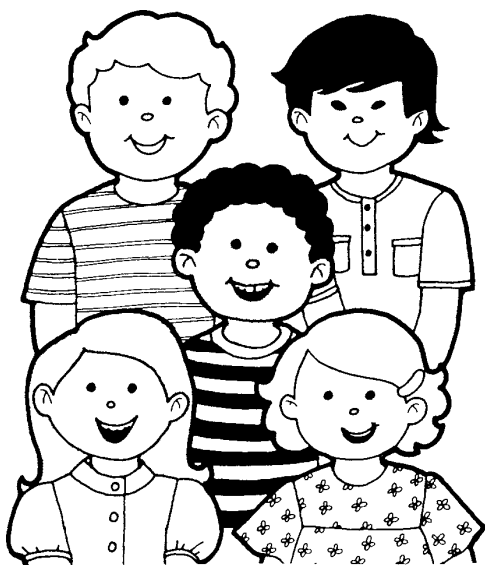

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

**Treće tromjesečje 2014.
EUROAZIJSKA DIVIZIJA**

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjura Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Lektura

Tamara Moslavac Kos

Umnoženo u uredu nakladnika, 2014.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovo tromjesečje vijesti nam dolaze iz Euroazijske divizije, koja se prostire na gotovo pola svijeta i obuhvaća udaljenost od polarnih područja arktičkog kruga do pretežno muslimanskih područja na jugu. Zemlje koje pripadaju ovoj diviziji su sljedeće: Armenija, Azerbajdžan, Bjelorusija, Gruzija, Kazahstan, Kirgistan, Moldavija, Rusija, Tadžikistan, Turkmenistan, Ukrajina i Uzbekistan.

Ove zemlje bile su dio nekadašnjeg Sovjetskog Saveza koji je sedamdeset godina ograničavao slobodu — posebice vjersku slobodu. Nakon pada komunizma, ljudi u ovim zemljama su se obradovali i nadali se novoj slobodi i većem osobnom napretku. Ali pojavili su se novi izazovi koji su zamijenili stare.

Danas je Euroazijska divizija dom za više od 316 milijuna ljudi, ali u njoj ima manje od 120.000 adventista. To je u prosjeku jedan adventist na 2.600 ljudi.

U našem su fokusu ovog tromjesečja grad Kazanj u Tatarstanu (Rusija) u kojem postoji izvanredna mogućnost da pomognemo pri izgradnji nove crkve i novog središta utjecaja u samoj gradskoj jezgri; Minsk u Bjelorusiji u kojem možemo podržati vjernike stvaranjem fondova za crkvu i veće središte utjecaja; te pomoć u izgradnji vrlo potrebnih škola u nekoliko mjesta širom Ukrajine. Poseban dječji projekt pomoći će izgradnji prijeko potrebnog dječjeg igrališta ispred nove crkve u Kazanju.

Posebna poruka djeci: Nije li divno pripadati obitelji? Bez obzira na to koliko je velika ili mala tvoja obitelj, predivno je

znati da smo ti i ja dio velike svjetske obitelji koja broji više od osamnaest milijuna vjernika koji žive u dvije stotine zemalja širom svijeta. To je jedna zaista ogromna obitelj!

Svakog tromjesečja u godini moći ćete upoznavati svoju novu braću i sestre iz određenog dijela svijeta. Upoznajte ih bolje — njihove radosti, borbe, nade i snove. Neće svako iskustvo govoriti o misijskim projektima za to tromjesečje, ali se nadamo da ćete osjećati da znate nešto o svom novom bratu ili sestri i da će vaše srce biti potaknuto da učinite sve što možete kako biste doprinijeli ostvarenju njihovih snova.

5. srpnja 2014.
Gladni Božje riječi
Dnjepropetrovsk, Ukrajina

Kad sam se rodio, pupčana vrpca bila mi je tako jako stegnuta oko vrata da me je gušila. Na sreću, liječnik ju je uspio odvezati na vrijeme kako bih mogao udahnuti po prvi put. Kad sam imao tri godine, moji su se roditelji razveli i od tada više nisam vidio oca.

Mojoj majci i meni život je postao veoma težak i ona je često željela umrijeti. Ali brinula se o tome tko će preuzeti brigu o meni. Ponekad bi me samo grlila i plakala.

Jednog dana ostali smo bez struje u našem malom stanu jer nismo mogli platiti račune. Bilo je jako hladno, a bez struje nismo mogli zagrijati niti vodu za čaj. Jedva da smo imali nešto malo hrane, a ja sam često išao u školu gladan.

Koncert

Ovako smo živjeli godinama pa smo majka i ja uvijek bili žalosni. Jednog dana, kad sam imao dvanaest godina, prijateljica je pozvala moju majku na koncert posvećen uspomeni na Isusovo rođenje. Koncert se održavao u Kršćanskoj adventističkoj crkvi i, bez obzira na to što moja majka nije znala ništa o Isusu, odlučila je s prijateljicom krenuti na koncert. Za vrijeme koncerta prvi je put čula Radosnu vijest o Isusu.

Kad se vratila kući, majka mi je rekla da postoji Bog koji nas voli, koji želi da budemo živi i sretni. Dok mi je pričala o koncertu, lice joj je bilo radosno i mogao sam vidjeti da želi živjeti. Čeznuli smo za tim da saznamo više o Bogu, a naročito smo željeli posjedovati vlastitu Bibliju — ali gdje da je nađemo? U to vrijeme u Ukrajini nije bilo jednostavno pronaći Bibliju.

Biblija ili hrana?

Onda je jednog dana moja majka saznala gdje možemo kupiti Bibliju, ali koštala bi mnogo novca — gotovo sav novac koji smo imali za dva tjedna morali bismo dati za nju. U to vrijeme moja je majka radila u jednom kafiću u kojem je zarađivala samo oko 100 kuna tjedno. To je jedva bilo dovoljno da kupimo hranu. Oboje smo uvidjeli da nemamo dovoljno novca i za kupnju Biblije i za hranu.

Majka me pogledala i upitala: “Sine moj, bi li bio spreman dva tjedna biti bez hrane, ali da zato nabavimo Bibliju?” Rekao sam joj: “Da, mama, voljan sam biti gladan kako bismo kupili Bibliju.”

Kupila je Bibliju i kada ju je počela čitati mogao sam vidjeti kako se majka mijenja. Bila je sretnija. Počela me rjeđe kažnjavati, a češće je razgovarala sa mnom, što je, naravno, i mene usrećilo!

Prividni gubitak

Nekoliko mjeseci majka je išla u adventističku crkvu. Ali onda su su počele događati loše stvari s mojim prijateljima iz susjedstva. Oni su čuli da smo se majka i ja pridružili nekom “kultu” i odjednom su svi bili protiv mene!

Nisu više htjeli igrati nogomet sa mnom — kad bih ja izašao na ulicu, oni bi otišli kući. Razmišljao sam da će me moji prijatelji ako probam pušiti kao oni ponovno voljeti. Ali ništa nije upalilo — nisam znao što da radim, bio sam vrlo usamljen.

Molitva mijenja stvari

Onda nas je jednog dana adventistički pastor pozvao da ostanemo malo s njegovom obitelji. Za vrijeme bogoslužja pastor bi se molio za mene, ali ja sam osjećao rat u svom srcu — trebam li prihvatiti Isusa kao svog Spasitelja ili pokušati

sve kako bi me moji stari prijatelji prihvatili? Svaki put kada se pastor molio za mene, ja bih napuštao prostoriju.

Moja majka odlazila je k pastoru na biblijske satove i često mi je pričala o onome što je tada naučila — o suboti kao sedmom danu, kako živjeti kao kršćanin i slično. Znao sam da se majka moli za mene.

Onda su se stvari u mom srcu počele mijenjati. Gledao sam kako se moja majka mijenja nabolje. Saznao sam biblijske istine koje mi je prenosila. Znao sam da se pastor i ona mole za mene. Sve to ostavilo je veliki utjecaj na mene. Odlučio sam da želim slijediti Isusa i krstio se.

*****

Misijski izazovi

- Više od 97% vjerskih zajednica registriranih u Ukrajini su kršćanska društva. Oko polovine pripadaju pravoslavnoj vjeroispovijesti. Druga polovina su katolici i protestanti.
- Ukrajina ima 44,8 milijuna stanovnika. Ukrajinci vole čitati, a kao država Ukrajina se može pohvaliti stopom pismenosti od 99,7%.
- Ukrajinska valuta zove se grivna.

*****

12. srpnja 2014.
Spašen subotom
Luck, Ukrajina

Andrej je odrastao u gradu Lucku koji se nalazi u zapadnom dijelu Ukrajine. U školi se sprijateljio s dječakom po imenu Pavel. Pavel je bio drukčiji od ostalih učenika u školi. Bio je kršćanin, ali ne kao pravoslavni kršćani koji u crkvu idu nedjeljom. Pavel je bio adventist koji je u crkvu išao subotom.

Kako Andrej nije bio kršćanin, nije mario za to kada ili gdje ljudi idu u crkvu. Pavel i on su jednostavno bili prijatelji.

Pavel i Andrej su mnogo godina zajedno išli u školu. Kada su završili srednju školu, obojica su planirala otići u grad L'vov na Nacionalnu akademiju umjetnosti.

Kako bi se upisali u ovu školu, svi studenti morali su polagati test pa su Pavel i Andrej otišli zajedno na taj prijamni ispit. Nakon što su ga završili, dvojica prijatelja odlučila su se malo prošetati kampusom.

Odluka koja mijenja život

Dok su se šetali školom, zapazili su veliki znak na oglasnoj ploči. Trebao se održati aeromiting u povodu 60. godišnjice 14. zračnog korpusa ukrajinskog ratnog zrakoplovstva. Mjesto održavanja bit će zračna luka Skniliv udaljena samo šest kilometara od centra L'vova.

Andrej i Pavel bili su vrlo uzbuđeni! Tako bi voljeli otići i gledati brze mlažnjake kako prave zadivljujuće akrobacije na aeromitingu!

Ali Pavel je odjednuo zašutio. Primijetio je datum aeromitinga i uvidio da je to subota, odlučio je ipak ne otići na aeromiting.

Okrećući se svom prijatelju, Pavel je upitao: “Andrej, ja 27. srpnja idem u crkvu. Hoćeš li sa mnom?”

Sada je bio red na Andreju da razmisli. Zaista je želio ići na aeromiting, ali je vidio da je njegov prijatelj ozbiljan u vezi s odlaskom u crkvu pa je postao radoznao zašto bi Pavel radije išao u crkvu umjesto na aeromiting. Odlučio je prihvatiti poziv svog prijatelja.

Te subote dva dječaka krenula su u crkvu i cijeli dan provela tamo uživajući u predivnom vremenu provedenom s ostalim mladim ljudima.

Užasna katastrofa

Ono što Pavel i Andrej nisu znali jest da se, dok su bili u crkvi, na obližnjem aeromitingu odigrala najveća aerokatastrofa u povijesti. Nešto prije jedan sat poslijepodne veoma brz vojni mlažnjak kojim su upravljala dva iskusna pilota srušio se i eksplodirao usred mnoštva promatrača. Sedamdeset i osam osoba poginulo je na mjestu. Još stotinu njih moralo je u bolnicu jer su bili teško povrijeđeni, a 443 osobe bile su povrijeđene, ali nisu završile u bolnici.

Kad je Andrej sutradan čuo ove vijesti, bio je u šoku. “Da sam otišao na aeromiting umjesto u crkvu s Pavelom, mogao sam poginuti ili biti ozbiljno povrijeđen!” Andrej se sprijateljio s mnogim mladima u adventističkoj crkvi i godinu dana kasnije odlučio se krstiti.

Kasnije je Andrej poželio postati pastor i pomagati drugim mladim ljudima da saznaju istinu o Isusu. On je sada student na Teološkom fakultetu u Buči.

*****

Misijski izazovi

Raniji subotnjoškolski darovi pomogli su našoj braći i sestrama u Euroazijskoj diviziji u sljedećim projektima:

- Evandeoski centar, bolnica za fizikalnu terapiju i stomatologiju, osnovna škola u Kišinevu u Moldaviji.
- Zdravstveni centar u Kijevu u Ukrajini.
- Evandeoski centri u Almatiju (Kazahstan), Vitebsku (Bjelorusija), Tbilisiju (Gruzija), Kabarovsku (Rusija).
- Centri za mlade u Podolsku i Krasnojarsku (Rusija).
- Višenamjenska zgrada na imanju Teološkog fakulteta u Zaokskom (Rusija).
- Crkve u Moskvi, Sankt Petersburgu, Irkutsku, Krasnodaru i Petrapavlovsk-Kamčatski u Rusiji; Luhansku i Sumi u Ukrajini; Brestu u Bjelorusiji; Kišinevu u Moldaviji.
- Subotnjoškolska gradiva za djecu u Armeniji, Azerbajdžanu i Gruziji.

*****

19. srpnja 2014.

Dobro od zla (1. dio)

Buča, Ukrajina

Andrej je imao vrlo teško djetinjstvo. Iako je život za njega i njegovu obitelj bio težak, Bog je loše situacije izveo na dobro. Slijedi njegova priča.

Moju obitelj čine moja majka, moja starija sestra, mladi brat i ja. Otac mi je umro kad sam imao samo dva mjeseca. Moj brat rodio se u majčinom drugom braku. Kad sam imao dvije godine, ona se ponovno udala nakon očeve smrti. Tada nismo bili vjernici.

Mamin novi suprug bio je vrijedan radnik, ali onda se sprijateljio s nekim lošim ljudima pa je i sam postao loš čovjek. Počeo je piti votku i izgubio je posao.

Očuh nas je često tukao, a majka ga je ostavljala svaki put nakon toga. Kada ga je treći put napustila, očuh je prodao našu kuću za malo novca.

Lutajući kao skitnice

Sljedećih jedanaest godina nismo imali svoju kuću pa smo postali skitnice. Majka je ponovno napustila očuha, a onda smo iznajmili mali stan. Međutim, taj zao čovjek ponovno nas je pronašao. Ispričavao se zbog onoga što je učinio i uselio se k nama, ali mir nije potrajao dugo. Počeo je piti i ponovno tući nas i našu majku.

Kad sam imao sedam godina on je pokušao ubiti moju majku, ali Bog ju je sačuvao. Pobjegli smo od kuće k majčinoj prijateljici u Moldaviju, zemlju između Ukrajine i Rumunjske, ali taj zao čovjek nekako je uspio otkriti gdje smo. Odlučili smo brzo pobjeći prije nego što moj očuh stigne do nas.

Dok smo odlazili, prijateljica moje majke dala joj je jednu knjižicu. Bila je to knjiga Psalama iz Biblije. To je bilo prvi put da smo vidjeli Bibliju, odnosno njezin dio. Prijateljica je rekla mojoj majci da čitamo 91. psalam i da će nas Bog izbaviti.

Morali smo vjerovati Bogu jer nismo imali nijedan novčić u džepu. Nismo znali kamo da idemo, ali smo otišli jer smo željeli biti što dalje od tog užasnog čovjeka.

Besplatna vožnja

Popeli smo se u jedan autobus i ispričali vozaču naš problem pa nam je dopustio da se vozimo bez karte. Stigli smo do željezničke stanice i čitali 91. psalam. Majka se upoznala s jednom ženom iz Ukrajine koja je također bila na stanici. Žena ju je uvjerala da se vrati u Ukrajinu, ali majka je objasnila da nemamo novca.

Gospođa je rekla: “Ništa zato. Trebamo samo ući u vlak i krenuti u Ukrajinu, a sve ostalo će se riješiti.” I tako smo pošli u vlak s ovom ženom i nastavili čitati psalme. Uspjeli smo stići u Ukrajinu bez imalo novca. Kada smo došli do odredišta, žena koja je bila s nama dala nam je 5 grivni (u to vrijeme 5 grivni je bilo nešto manje od 10 kuna) i pomoću tih 5 grivni smo uspjeli doći do tetkine kuće.

Međutim, onaj užasan čovjek nas je nekako ponovno uspio pronaći! Ovog puta je sa sobom donio Bibliju koju je ukrao od jedne starije žene. Želio je izgledati dobro u majčinim očima i htio nam je pokazati da čita Bibliju i da postaje bolja osoba.

(Nastavit će se sljedeće subote.)

26. srpnja 2014.

Dobro od zla (2. dio)

Buča, Ukrajina

Prošle subote čitali smo kako je Andrej odrastao u domu u kojem su njegova majka, sestra, brat i on neprestano morali bježati od očuha koji je pio i često ih tukao. Jednog dana prijateljica im je dala knjigu Psalama i rekla im da čitaju 91. psalam. Bog im je pomogao da se vrate u svoju domovinu, ali zli očuh ih je ponovno pronašao. Sada nastavljamo čitati Andrejevu ispovijed onako kako ju je on ispričao.

Očuh je nama, djeci, čitao da Biblija kaže kako ne treba raditi subotom. Rekao nam je da ćemo, ako ne budemo radili subotom, vidjeti anđele. Mi smo bili sretni zbog toga pa smo se trudili tog dana ne raditi kako bismo vidjeli anđele. Ali nakon nekog vremena zaboravili smo na to jer nismo vidjeli nijednog anđela.

Nakon još jedne nevolje s mojim očuhom preselili smo se u drugi grad, ali on nas je ponovno pronašao. Počeo nam je opet čitati Bibliju. Rekao nam je da ne smijemo jesti svinjetinu pa smo odlučili slijediti to pravilo.

Jednog dana se naš stanodavac ponudio da nam donese svinjetinu. Odbili smo jer Biblija kaže da ne trebamo čak niti dodirivati to meso.

Posebni posjetitelji

Nakon nekog vremena rodio se moj mali brat. Majka je mislila da će to spriječiti njenog muža da nas tuče, ali nije bilo tako. Kada smo ga ponovno ostavili, neki ljudi došli su u naš stan i pričali nam o Bogu i Bibliji. Moju majku to nije zanimalo, ali sestra i ja smo slušali.

Kad smo otkrili da ovi ljudi ne jedu svinjetinu i da svetuju subotu, jako smo se zainteresirali jer nismo znali da takvi ljudi uopće postoje. Od tog trenutka sestra i ja odlučili smo ići u njihovu crkvu. Obitelj nas je vodila u crkvu svakog tjedna i godinu dana kasnije krstili smo se u Kršćanskoj adventističkoj crkvi. Nakon tri godine i naša se majka krstila.

Uslišana molitva

Sestra i ja smo se od sveg srca molili da se oslobodimo našeg užasnog očuha. U to vrijeme ja sam imao trinaest, a ona petnaest godina. Četiri godine nismo ga vidjeli. Mislili smo da je možda umro. Onda se jednog dana ponovno pojavio. Postao je beskućnik, ali mu je ovog puta majka rekla da ne može više živjeti s nama. Bog je uslišao naše molitve jer ga od tada više nikada nismo vidjeli.

Obitelj koja nas je posjetila u našem stanu i pvela u crkvu imala je devetero djece. Molili su se da dođu u selo u kojem smo mi tada živjeli jer u to vrijeme tamo nije bilo adventista. Onda su se doselili u naše selo i doveli nas i još jednu obitelj Kristu.

Služba Isusu

Naša crkva nije bila velika i ja sam, nakon što sam se krstio, postao subotnjoskolski učitelj sa samo trinaest godina. Poslije srednje škole studirao sam za misionara. Onda sam se odselio u Uman u Ukrajini gdje sam krenuo na koledž i završio za medicinskog tehničara.

Ponovno sam bio subotnjoskolski učitelj i u Umanu, a onda sam postao vođa đakona u našoj velikoj crkvi i okrugu. Nakon godinu dana postao sam pastor laik i dobio vlastiti okrug u kojem sam mogao biti misionar. Kad je crkva tamo narasla u broju vjerništva, pozvan sam da budem pastor.

Andrej je sada student na Teološkom fakultetu u Buči. Zahvalan je što Bog može sve loše izvesti na dobro.

*****

Misijski izazovi

- Druga po veličini zemlja u Europi je Ukrajina i njezino ime znači Zemlja na rubu. To je odgovarajuće ime za zemlju koja je na istočnoj granici europske stepe.
- Glavni grad je Kijev.
- Službeni jezik je ukrajinski, ali je i ruski vrlo rasprostranjen i često se upotrebljava.
- Povjesničari kažu da je konj prvi put pripitomljen upravo u Ukrajini.

*****

2. kolovoza 2014.

Uvijek misionar

Buča, Ukrajina

Jan želi biti misionar kamo god išao. Prije nego što je napunio deset godina, Jan je s ocem i majkom išao na Filipine. Tamo su posjetili adventističku školu pod nazivom Ajas u kojoj su studirali njegov otac i mnogi drugi iz Ukrajine i Rusije. Jednog dana Jan i njegov otac krenuli su s još nekim ljudima iz Ajasa u jedno malo, siromašno selo.

“Tamo je bilo oko dvadesetero djece”, prisjeća se Jan. “Nisu imali mnogo hrane, a i živjeli su u vrlo lošim uvjetima. Mi smo im dali hranu i pričali im biblijske događaje priredene za djecu.”

Misijski program

Kad su se Jan i njegov otac vratili u svoju sobu u Ajasu, odlučili su sastaviti misijski program za slavensko društvo u Ajasu. Naziv *Istočni Slaveni* odnosi se na ljude iz Rusije, Ukrajine i drugih zemalja Istočne Europe.

“Počeli smo odlaziti u ovo selo svake subote”, kaže je Jan. “Imali smo posebno bogoslužje za njih jer su željeli da budemo s njima. Pričali smo im priče, donosili hranu i igrali se s djecom. Svi smo bili sretni.”

Slavenska skupina organizirala je i posjet medicinskog osoblja selu kako bi ljudima pružili odgovarajuću njegu.

Iako je Janov otac završio studij u Ajasu i obitelj se vratila u Ukrajinu, i dalje se čuju sa svojim filipinskim prijateljima iz malog sela.

Janov otac Feliks sada predaje Stari i Novi zavjet na Adventističkom fakultetu u Buči (blizu Kijeva), a njegova majka Lilija predaje glazbenu kulturu. Jan je veoma muzikalan i s

deset godina je već vrstan violinist. Iako je ponovno u svojoj domovini, on nastavlja misionirati.

I dalje misionar

Svirao je violinu na nekim natjecanjima s majkom koja ga je pratila na klaviru i bio je vrlo uspješan. Jednog dana ga je profesorica violine prijavila za još jedno natjecanje, ali se ono održavalo u subotu. Jan joj je rekao da ne može sudjelovati u natjecanju jer je u subotu, ali je ona ipak napisala njegovo ime. I ne samo to, ovog je puta organizirala da ga prati cijeli orkestar.

Profesorica je mislila da će Jan, zato što je uključila cijeli orkestar kao pratnju, sigurno pristati svirati u subotu na natjecanju. Ali nije bilo tako.

Bijesno je povikala: “Moja majka također ide u protestantsku crkvu, ali nedjeljom. Zašto ne možeš biti kao drugi!? Ideš u pogrešnom smjeru, nasuprot cijelom svijetu!”

Drukčiji prioriteti

Tiho, Jan i njegova majka objasnili su profesorici: “Mi imamo drukčije prioritete. Ovo je za nas sveto vrijeme. Želimo činiti ono što je ugodno Bogu.”

Na dan natjecanja su Jan i njegova obitelj bili u crkvi, dok su njegova profesorica i ostali učenici bili na natjecanju. Jedno vrijeme profesorica je bila vrlo hladna prema Janu, ali se počela ponovno razmekšavati. Jan nastavlja davati sve od sebe na violini i redovito vježba, što njegovu profesoricu usrećuje. On se nada da će i ona jednoga dana uživati u blagoslovima poznavanja Boga i poštovanja Njegovog svetog subotnjeg dana.

Prije nekoliko godina trinaesti subotnjoškolski dar pomogao je u izgradnji internata na Adventističkom fakultetu u Buči. Hvala vam što pomažete svojoj braći i sestrama u Euroazijskoj diviziji.

9. kolovoza 2014.

Molitva za našu školu

L'vov, Ukrajina

L'vov je predivan grad u zapadnom dijelu Ukrajine, neda-
leko granice s Poljskom. To je stari grad koji uskoro slavi
760. rođendan! Danas više od 750.000 stanovnika živi u
L'vovu — uključujući preko 99.000 djece od četrnaest ili ma-
nje godina. To je mnogo djece! U L'vovu ima puno škola, ali
donedavno nije postojala nijedna adventistička škola u čita-
vom gradu.

Onda su jednog dana adventistički pastor u L'vovu i dvoji-
ca crkvenih vođa iz tog dijela Ukrajine počeli razgovarati o
tome kako bi bilo divno imati adventističku školu u L'vovu.
Željeli su mjesto gdje bi djeca mogla doći i učiti o Bogu, mje-
sto gdje bi mogli imati bogoslužja, gdje bi mogli pjevati i mo-
liti se. Mjesto gdje subotom ne bi bilo nastave. Nakon zaje-
dničkih razgovora i molitava, ove adventističke vođe odlučile
su otvoriti crkvenu školu u L'vovu.

Skroman početak

Počeli su kao vrlo mala škola sa samo tri učenika u prvom
razredu. Nastja (11), David (11) i još jedno dijete koje se od
tada odselilo bili su prvi učenici.

Djeca su bila tako sretna, voljela su svoju nastavnicu i
školu. “Na početku svakog dana učiteljica bi nam čitala neki
događaj iz Biblije”, kaže Nastja. “Onda bi nam postavljala pi-
tanja, a mi bismo odgovarali. Nakon toga bismo se molili.”

Molitva za nove učenike

Usprkos činjenici da su tri učenika uživala u školi, osjećala su se usamljeno. “Bilo nas je samo troje”, kaže Nastja. “Nije bilo nikoga s kim bismo se igrali. Odlučili smo se moliti za našu školu jer smo željeli imati više učenika s kojima bismo se igrali i učili.”

David dodaje: “Svskog dana kada smo dolazili u školu molili smo se za to prije nastave, za vrijeme malih odmora, pa čak i na praznicima. Svskog dana smo se molili.”

Danas ova škola ima četrdeset i osam učenika! I Nastja i David kažu da je to Božje djelo. “Molili smo se za više učenika i Bog nas je uslišao!”

Crkvena škola u L'vovu sada ima učenike do petog razreda, a oni — kao i njihovi roditelji — mole se i za više razrede. “Jako je važno da budemo u kršćanskoj školi”, kaže David. “Bog je ovdje s nama i nastavnici nam govore o Njemu i Njegovom karakteru. To nam je jako važno za život i učenje.”

Nastavak molitava

Adventisti u L'vovu nadaju se da će proširiti svoju školu kako bi je učenici mogli pohađati do srednje škole. Problem je što nema dovoljno prostora za više razrede; zato moraju sagraditi dodatne učionice.

Nastja i David nastavljaju se moliti za svoju školu kako bi mogli ići u nju i nakon petog razreda. “Sigurni smo da nas Bog čuje i da će nam dati sve što nam je potrebno”, kažu oni. “Pošto je uslišao naše molitve za više učenika, mislimo da će nam pomoći i u izgradnji dodatnog prostora u našoj školi.”

Mi možemo pomoći u izgradnji veće škole za Nastju, Davida i još mnogu djecu koja bi željela pohađati adventističku školu u L'vovu tako što ćemo darežljivo priložiti svoj misijski dar 27. rujna.

16. kolovoza 2014.

Volim ovu školu!

L'vov, Ukrajina

Aleks ima osam godina i živi u gradu L'vovu u Ukrajini. L'vov je vrlo stari grad. Osnovan je 1240. godine i mnogo vjekova je pripadao Poljskoj. Zgrade u najstarijem dijelu grada su predivne — neki smatraju da je arhitektura u L'vovu najljepša u cijeloj Istočnoj Europi. Iako je L'vov sada u Ukrajini, udaljen je samo pedeset kilometara od granice s Poljskom.

Iako u L'vovu ima mnogo škola, donedavno nije postojala nijedna adventistička škola u ovom gradu koji ima više od 750.000 stanovnika.

To djeci kao što je Aleks veoma otežava odlazak u školu jer često moraju pohađati nastavu i subotom. Ako učenik ne dođe tog dana u školu, u ponedjeljak će biti u nevolji i mogu mu smanjiti ocjene. Mnogi nastavnici i učenici nisu kršćani i ne razumiju zašto netko kao Aleks subotom ne dolazi u školu.

Kada je čuo da će se u L'vovu otvoriti adventistička škola, Aleks se jako obradovao. On sada pohađa školu u kojoj subotom nema nastave. Svakog dana u školi imaju pjevanje i bogoslužje. Uživa upoznavati Bibliju, a posebno je sretan što svi nastavnici vole Boga.

“Ovo je dobra škola”, kaže Aleks. “Učenici su dobri i ne tuku se.”

Aleksovi omiljeni predmeti su matematika i tjelesni odgoj, a posebno voli trčati. Nakon nastave Aleks i neki njegovi prijatelji uživaju igrati nogomet.

Aleksov mlađi brat Andrej ima šest godina i također pohađa adventističku školu u L'vovu. Obojica vole svoju školu.

Ali Aleks je zabrinut jer adventistička škola u L'vovu ima samo pet razreda zato što nema prostora za više razrede. On ne želi napustiti kršćansko okruženje i nada se i moli za proširenje škole. Kada bi imao građevni materijal, Aleks kaže da bi sam sagradio školu!

Vi možete pomoći Aleksu u izgradnji adventističke škole u L'vovu tako što ćete u subotnju školu donijeti svoj poseban misijski dar trinaeste subote. Sjetite se moliti za Aleksa i druge učenike u Lvivu koji se nadaju nastavku školovanja u adventističkoj školi.

*****

Zanimljivosti

- Ukrajina je poznata kao najveći proizvođač pšenice u Europi.
- U šumama u sjevernom dijelu Ukrajine žive divlji veprovi, jeleni i smeđi medvjedi.
- Ukrajinci jedu zdravu hranu koja uključuje juhe kao što je boršč (juha od cikle), knedle i zdrave kolače.

*****

23. kolovoza 2014.

Prijateljski odnosi

L'vov, Ukrajina

Timotej ide u peti razred adventističke škole u L'vovu. On ide u tu školu od svog trećeg razreda. Prva dva razreda završio je u državnoj školi i, iako je tamo naučio puno toga, bio je sretan što će se prebaciti u adventističku školu u kojoj se “sva djeca mole Bogu”, kaže on. Također, uživa u bogoslužjima i biblijskoj nastavi. “Volim slušati i čitati o Isusu jer je On uvijek bio tako ljubazan i sve nas mnogo voli.”

Nastava počinje bogoslužjem u 8.45, a satovi počinju u 9 i traju do 15 sati, s odmorom za ručak u podne. Timotejeva omiljena hrana su juha i voćna salata.

Iako mu je engleski omiljeni predmet, on voli i biologiju na kojoj nastavnica — koja mu je majka — predaje djeci o prirodi. “Za vrijeme svakog sata radimo neke pokuse. Jako je zanimljivo. A najviše volim što se u školi svi poznamo i prijateljski odnosimo jedni prema drugima.”

Timotej, koji se nada da će jednog dana biti arhitekt, moli se za proširenje škole. “Mi želimo da više učenika može pohađati ovu školu”, kaže on, “kako bi i oni mogli upoznati Boga i učiti u ovom kršćanskom ozračju.”

Volim svoju školu

Karina je također počela pohađati adventističku školu od svog trećeg razreda. “Čula sam za ovu školu od svog rođaka Saše”, kaže ona. “On me ohrabrio da se upišem i rekao mi je da je to vrlo zanimljiva škola s dobrim učenicima. I bio je u pravu. Dobro nam je ovdje. U školi je mirno i nitko se ne tuče.”

Karinin omiljeni nastavnik je Aleksandar Kobernik, ravnatelj, koji ujedno predaje ukrajinski jezik i književnost. "Puno traži", kaže Karina, "jer želi da imamo veliko znanje. Jako dobro objašnjava gradivo i daje nam dobre ocjene ako znamo."

Karina planira jednog dana biti liječnica, arhitektica ili dizajnerica, ali za skoriju budućnost se nada da će moći nastaviti školovanje u adventističkoj l'vovskoj školi. "Volim svoju školu", kaže ona. "Imamo jako ljubazne nastavnike i dobre prijatelje. Volim sve u školi."

Nemojmo zaboraviti priložiti trinaesti subotnjoškolski dar ovog tromjesečja kako bismo pomogli Karini, Timoteju i mnogim drugim učenicima da nastave školovanje u Adventističkoj školi u L'vovu. Hvala vam!

*****

Misijski izazovi

- Zapadno ukrajinsko područje, kojemu L'vov pripada, najveće je u Ukrajini.
- Ima 111 crkava i 6.659 adventista.
- Glavni grad Kijev ima vlastito područje s 25 crkava i 4.205 vjernika.

*****

30. kolovoza 2014. Plan za moj život Vinica, Ukrajina

Jaroslav je dijete rođeno čudom. Kad je njegova majka — gospođa Boloban — bila trudna, pozlilo joj je i hitno je morala u bolnicu. Nakon pregleda liječnik je mislio da će morati ukloniti dijete kako bi gospođa Boloban preživjela.

Te noći ona je plakala i plakala. Nije željela izgubiti dijete i odlučila je moliti Boga za pomoć. “Dragi Isuse”, molila se, “ako će ovo dijete odrasti i živjeti za Tebe, molim Te, sada mu pomogni.”

Vrlo rano sljedećeg jutra liječnik je došao vidjeti gospođu Boloban u bolnici. “Nisam mogao spavati prošle noći jer sam razmišljao o vašem slučaju”, rekao joj je. “Predomislio sam se. Pokušat ćemo s drukčijom terapijom pa ako bude uspješna, možete zadržati dijete.”

Iako je gospođa Boloban morala ostati u bolnici tri mjeseca, bila je sretna što je Bog uslišao njezine molitve i što je mogla zadržati bebu.

Posvećen Bogu

Kad se Jaroslav rodio, gospođa Boloban ga je posvetila Bogu i molila se da Mu on služi. Kako je Jaroslav rastao od djeteta u dječaćića, gospođa Boloban je počela razmišljati gdje bi mogao ići u školu. Shvatila je da bi vjerojatno morao ići u školu najbližu njihovom domu.

Prvi rujna, nazvan Danom znanja, važan je blagdan u Ukrajini. Tada svi učenici kreću u školu. Mnogi od njih donose svojim nastavnicama cvijeće, a roditelji i drugi posjetitelji su dobrodošli u posjet školi. Prvog rujna Jaroslav se umio

i dobro oprao ruke, počešljao se i odjenuo u najljepšu odjeću za svoj prvi školski dan.

Kao i ostali prvšađi, i Jaroslav je bio uzbuđen što kreće u školu. Ali nakon nekoliko tjedana više nije želio ići u školu. Bilo je mnogo tučnjava, a Jaroslav je često čuo kako djeca psuju i nazivaju ga pogrđnim imenima. Iako nije bilo jednostavno ići u školu, Jaroslav se sjetio kako ga je Bog zaštitio još prije rođenja pa je razmišljao kako mora postojati svrha za njegov život.

Nova škola

Jednog dana, kad je Jaroslav išao u drugi razred, majka je čula da Adventistička crkva osniva crkvenu školu sljedeće godine u Vinici, ali da će imati samo prvi i drugi razred. Jaroslav i njegova majka molili su se da nekako uključe i treći razred. Prije početka sljedeće školske godine njihove su molitve bile uslišane i u novoj crkvenoj školi je postojao i treći razred. Jaroslav i gospođa Boloban bili su tako sretni!

Škola se nastavila razvijati pa je Jaroslav sljedeće godine mogao pohađati i četvrti razred u ovoj školi. Sve više učenika željelo je pohađati ovu školu, ali više nije bilo prostora u adventističkoj crkvi u kojoj su se okupljali.

Jaroslav, njegovi prijatelji iz razreda i svi roditelji i nastavnici molili su se za ovu stvar. A onda se dogodilo čudo! Adventisti su uspjeli kupiti predivno zemljište izvan grada na kojemu će sagraditi veću školu. Na tom posjedu bilo je drveća i otvorenog prostora gdje bi se djeca mogla igrati.

Roditelji, nastavnici i crkvene vođe — svi dolaze pomoći pri izgradnji škole. Oni žele da djeca dobiju adventističko obrazovanje sve do srednje škole, pa i više. “Ovo im je vrlo važno”, kaže gospođa Boloban, “jer se prema svim učenicima postupa pošteno i sve se radi prema Bibliji. Učenici se poučavaju ljubavi, praštanju, suosjećanju i požrtvornosti u životu.”

Jaroslavu se sviđa što će škola biti u prirodi. “Volim ići u šumu, a u našoj školi djeca ne psuju i ne nazivaju se svakojakim pogrdnim imenima.”

I vi možete pomoći u izgradnji nove škole za Jaroslava, njegove prijatelje iz razreda i mnoge druge učenike koji bi željeli pohađati adventističku školu u Vinici. Molimo vas, planirajte svoj darežljivi dar trinaeste subote. Hvala vam!

*****

Činjenice

- Svakog prvog rujna — kad je u Ukrajini Dan znanja — zvona se oglašavaju u svakoj školi, na svakom fakultetu, obrazovnoj ustanovi i sveučilištu objavljujući početak nove školske godine.
- U Ukrajini djeca moraju pohađati školu jedanaest godina. Oko tri četvrtine nastavnika su žene.
- Godine 1363. vojvoda Olgerd iz Litve izgradio je tamo tvrđavu.

*****

6. rujna 2014.

Subotnja škola u garderobi

Kazan, Tatarstan, Rusija

Svake subote Alina (10), Karina (9), Jeva (9) i Maša (8) idu u subotnju školu — u veliku garderobu. Budući da adventisti koji žive u Kazanu u Rusiji nemaju svoju crkvu u središtu grada, moraju iznajmljivati prostoriju u velikoj zgradi u kojoj se mogu okupljati za subotnju školu i bogoslužje. Kako u Kazanu ima tako mnogo ljudi koji žele doći u adventističku crkvu, oni svake subote u toj iznajmljenoj prostoriji moraju imati dva bogoslužja.

Za vrijeme subotnje škole koja se održava između dva bogoslužja, odrasli i mladi se okupljaju u iznajmljenoj dvorani, a djeca u garderobi u koju se odlažu kaputi. Iako su okruženi kaputima koji vise, naslaganim stolcima, stolovima i madracima, sretni su što su u subotnjoj školi. Uživaju u svojoj subotnjoškolskoj pouci i igraju zanimljive biblijske igre koje im pomažu da bolje upamte biblijske retke.

Budući da u Kazanu nema adventističke škole, djevojčice idu u državnu školu koja nastavu održava i subotom. Njihovi roditelji objasnili su učiteljima zašto im djeca ne dolaze subotom u školu, ali je djevojčicama i dalje ponekad teško u školi. Željele bi pohađati adventističku školu u kojoj se ne bi brinule zbog nastave subotom i u kojoj bi svi nastavnici vjerovali u Boga.

Pričanje iskustava u subotnjoj školi

Ponekad za vrijeme subotnje škole djevojčice pričaju svoja iskustva iz škole ili iskustva uslišanih molitava.

“Jednog dana sam svoju Bibliju donijela u školu”, kaže Karina, “i pokazala sam svojim prijateljima Deset zapovijedi.

Pročitala sam redak o svetkovanju subote i moja prijateljica je počela razmišljati o njemu. Još od vrtića sam pričala svojim prijateljicama o crkvi u koju idem i pozivala ih da dođu.”

“I ja”, kaže Alina, “ali nisu došli.”

Alina zaista želi da Isus uskoro dođe. Voli dugo stajati pored prozora čekajući Isusa. “Želim Mu vidjeti lice”, objašnjava. “Želim Ga pitati za neke događaje koji su mi se dogodili.”

I Maša jedva čeka da Isus dođe. “Želim vidjeti svoju malu sestru”, kaže ona. “Sada nas je troje djece u obitelji, ali trebalo bi nas biti četvero.”

Jedva je ispričala svom razredu: “Kada Isus dođe, želim Mu reći: ‘Dugo sam Te čekala i konačno Te mogu vidjeti! Hvala Ti što si me spasio!’”

“Ja želim zagrliti Isusa!” uzvikuje Alina.

“I ja!” dodaje Karina. “Volim Ga jer sluša naše molitve. On ih zaista može čuti!”

Uslišena molitva

“Da!” kaže Maša. “Sjećam se kad smo majka, moj mali brat Lev i ja bili sami u našem stanu. Tata je bio na poslu. Puhao je vrlo jak vjetar i sva svjetla su se ugasila jer je nestalo struje. Molili smo se i Bog nam je pomogao da se ne bojimo.”

“Isus mi pomaže za vrijeme satova u školi”, kaže Jeva. “Kad se ne osjećam dobro, Isus mi pomaže da mi bude bolje.”

Adventistička djeca u Kazanu raduju se što će imati svoju crkvu u kojoj će biti i lijepih prostorija za subotnju školu. Također se raduju što će imati igralište ispred crkve gdje će moći pozvati svoje prijatelje da dođu i igraju se tijekom tjedna te tako vide gdje oni idu subotom u crkvu.

Vaš poseban dar trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će u izgradnji ove crkve i igrališta u središtu Kazana. Alina, Karina, Jeva i Maša vam poručuju: “Hvala vam što nam pomažete!”

*****

Misijski izazovi

- Kazan je multietnički grad poznat po tome što muslimani i kršćani žive jedni s drugima u miru.
- Kazan se smatra “sportskim glavnim gradom” Rusije. Od 16. do 23. srpnja 2014. godine grad će biti domaćin Svjetskog prvenstva u mačevanju, a 2015. u vodenim sportovima. Svjetsko nogometno prvenstvo održat će se tamo 2018. godine.

*****

Pjevajmo na ruskom

Isus voli male kao ja

(Isus lubit malinki kak ja)

I-sus lu-bit ma-lin-ki kak ja, ja, ja,
I-sus lu-bit ma-lin-ki kak ja, ja, ja,
Ma-lin-ki kak ja, ma-lin-ki kak ja,
I-sus lu-bit ma-lin-ki kak ja, ja, ja.

I-sus lu-bit i bal-ši kak vi, vi, vi,
I-sus lu-bit i bal-ši kak vi, vi, vi,
I bal-ši kak vi, i bal-ši kak vi,
I-sus lu-bit i bal-ši kak vi, vi, vi.

13. rujna 2014.

Učenik koji nedostaje

Kazan, Tatarstan, Rusija

Artem je bio odličan učenik i volio je ići u školu. Imao je mnogo prijatelja i često bi pomagao onima koji su se mučili s učenjem. U nekim trenucima Artem je imao problema kad se nastava održavala subotom. Neki njegovi nastavnici razumjeli su zašto on tada ne dolazi u školu, ali drugi nisu.

Jedne godine imao je probleme na satu engleskog jezika. Na početku godine bio je važan ispit koji su morali pisati svi učenici kako bi bili raspoređeni na odgovarajuću razinu. Nažalost, taj ispit trebao se održati u subotu. Kad je Artem u ponedjeljak došao u školu, ravnatelj ga je rasporedio u jednu grupu bez testiranja njegovog poznavanja engleskog.

Satovi se održavaju dva puta tjedno — utorkom i subotom. Artem se pokušao upisati u grupu koja nema nastavu subotom, ali svaki put kad bi objasnio problem, nastavnica bi rekla: “Ovo je škola. Moraš biti ovdje. Imaš nastavu, ti si učenik i moraš dolaziti na engleski onda kad se održavaju satovi tvoje grupe.” I onda bi se jednostavno okrenula i otišla.

Artem je nastavio dolaziti na nastavu utorkom, a propuštao ju je subotom. Kad god su provjere znanja bile utorkom, napisao bi ih jako dobro, ali kad su bile subotom prolazio bi loše jer mu nije bilo dopušteno da ih piše sljedećeg utorka.

Iako je sve izgledalo obeshrabrujuće, Artem nije odustajao. Neprestano se molio i odlučio je ponovno pričati nastavnicima.

“Molim vas, dopustite mi da vam objasnim”, rekao joj je. Ovog puta nastavnica je bila voljna saslušati ga.

“Dobro, koji je razlog što subotom ne dolaziš na nastavu?”

“Razlog je vjerske naravi, nastavnice.”

Njezino lice se smekšalo. “O, to je dobro”, rekla je. “Mislila sam da pokušavaš svima pokazati kako možeš biti dobar učenik i ako dolaziš samo na polovicu nastave.”

Nastavila je: “Ne bih ti trebala pomagati jer ovo je škola, a ne vjersko mjesto. Ovo je svjetovno mjesto. Ali... kad budeš imao pismene ispite subotom, možeš ih pisati nekog drugog dana u nekoj drugoj grupi.”

Artem je bio tako sretan! Sada više neće morati propuštati pismene ispite. Iako je nastavu engleskog jezika mogao pohađati samo utorkom, Bog ga je blagoslovio i završio je s najboljom ocjenom.

Od tada je Artem završio državni fakultet u Kazanu. Sada radi kao računalni operater u Geografskom informacijskom uredu na radnom mjestu kartografa, osobe koja crta zemljovide.

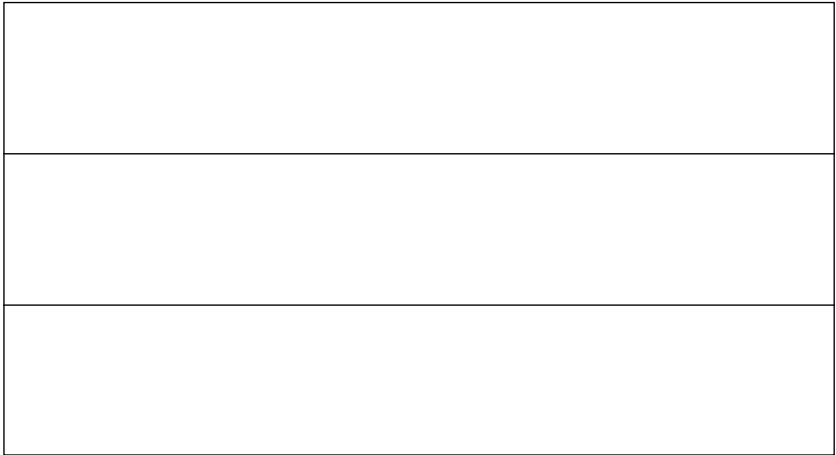
*****

Misijski izazovi

- Ljeta u Rusiji su blaga i kratka; zime su duge i prilično hladne. Često snijeg pada od studenog do kraja ožujka, pa čak i do početka travnja.
- Tijekom najhladnijih dijelova zime snijeg je presuh za pravljenje snjegovića ili gruda. Djeca se vole igrati na snijegu i često idu na sanjkanje ili skijanje.
- Dio trinaestog subotnjoškolskog dara ovog tromjesečja pomoći će u izgradnji nove crkve i igrališta za ljude i djecu u Kazanju.

*****

OBOJI RUSKU ZASTAVU

Gornji pravokutnik: bijeli

Središnji pravokutnik: tamnoplavi

Donji pravokutnik: crveni

OBOJI UKRAJINSKU ZASTAVU

Gornji pravokutnik: kraljevsko plavi

Donji pravokutnik: jarko žut

20. rujna 2014.
To rade djeca!
Krasnodar, Rusija

Djeca su odlični misionari!

Ruke su se podizale po cijeloj crkvi. "Ja ću uzeti 100!" rekao je jedan čovjek. "Ja želim 50!" kazao je drugi. "Mogu li ja dobiti 25, molim vas?" upitala je žena. "Molim vas, pastore, i ja želim nekoliko", rekao je jedan dječak. Pastor se široko osmjehnuo i dao Alekseju hrpu časopisa. "Želim ovo dati svojoj učiteljici i prijateljima iz razreda", veselo kaže Aleks.

Vjernici crkve u raznim dijelovima Rusije dijele literaturu svakog tjedna. Ponekad je to mali traktat kojemu je cilj ohrabriti ljude da vjeruju Bogu. Ali jednom mjesečno vjernici dijele časopise koji govore o crkvenim programima i pozivaju ljude da dođu i sudjeluju na njima. Aleksej i njegovi prijatelji vole biti dio ove službe. Neka djeca dijele časopise i traktate u svojim stambenim zgradama, a druga stoje u blizini prodavaonice ili banke i ondje ih dijele. Ljudi rado uzimaju časopise ili traktate od djeteta, što možda ne bi uzeli od odrasle osobe.

Gdje dijeliti?

Aleksej je napunio ruksak časopisima za svoje nastavnike i prijatelje u razredu. Podijelio je neke svojim prijateljima, ali ih je imao još. Njegova obitelj dala je časopise ljudima u njihovoj zgradi. "Kome bih mogao dati preostale primjerke?" pitao se Aleksej. Onda je dobio ideju. "Stavit ću ih u poštanske sandučice u susjednoj zgradi!"

Aleksej je zgrabio preostale časopise, brzo sišao niz stube i krenuo prema ulazu susjedne zgrade. Ušao je u hodnik s

poštanskim sandučićima i ubacio časopise u svaki. Završio je donji red, a onda je krenuo na sljedeći.

Dok je završavao drugi red, Aleksej je čuo korake. Pogledao je prema gore i ugledao ozbiljno lice nekog čovjeka koji je stajao na ulazu. "Što to radiš?" upitao je čovjek.

Aleksej je odgovorio: "Ubacujem časopise u sandučice. Besplatni su i govore o Isusu!" Aleksej je dao jedan primjerak čovjeku da pogleda. Čovjek je proučavao novine nekoliko minuta, a onda pogledao u Alekseja. "Hoće li me prijaviti kućepazitelju?" pitao se Aleksej.

Mogu li ti pomoći?

"Mogu li ti pomoći?" upitao je čovjek. Aleksej u prvom trenutku nije shvatio što čovjek misli. Onda mu je ovaj rekao: "Gornji sandučići su previsoki za tebe. Ja mogu ubaciti časopise u njih ako želiš."

Aleksej se nasmiješio i dao čovjeku nekoliko komada časopisa. Uskoro im ih je ponestalo. Aleksej je zahvalio čovjeku što mu je pomogao da ljudima u ovoj zgradi kaže za Isusa. Zatim je požurio kući. Sljedeće subote kad je pastor pitao za izvještaj o misijskom programu, Aleksej je gotovo skočio i uzbuđeno ispričao kako mu je Bog poslao čovjeka da mu pomogne u želji da bude misionar.

*****

Misijski izazovi

- U ruskim gradovima ljudi žive u stambenim zgradama. Stotine obitelji žive u stanovima koji su dio kompleksa od šest do dvanaest zgrada. Ljudi možda neće otvoriti vrata strancu, ali će pročitati sve što im stigne u poštanske sandučice.
- Djeca koja žive u ovakvim stanovima obično se igraju u prostoru između zgrada i zovu ga dvorištem.

27. rujna 2014.
Program za
trinaestu subotu

Ako će vaš odjel predstaviti program trinaeste subote za odrasle:

- Navježbajte jednu ili više pjesama s web-stranice koje možete pjevati za vrijeme programa.
- Pošaljite podsjetnik roditeljima za trinaesti dar sljedeće subote.
- Podsjetite sve da su njihovi misijski darovi zapravo dar za širenje Božje riječi po cijelom svijetu i da jedna četvrtina subotnjoškolskog dara odlazi kao pomoć ljudima u Euroazij-sku diviziju — za izgradnju crkve i središta utjecaja u Kazanu (Tatarstan, Rusija); za osnivanje crkve i središta utjecaja u Minsku (Bjelorusija); za izgradnju ili proširivanje škola u Čerkasiju, Dnjepropetrovskom, L'vovu i Vinici (Ukrajina). Projekt za djecu je izgradnja igrališta ispred crkve u Kazanu.

Ako se vaš odjel neće pridruživati odraslima s posebnim programom, iznesite sljedeći izvještaj koristeći scenski prikaz.

- Podsjetite djecu da donesu svoj trinaesti dar. Neka poziv na dar bude dojmljiv trenutak u subotnjoj školi. Prebrojite novac i recite djeci koliko ste sakupili tijekom tromjesečja. Pohvalite ih za ono što su činila i kažite im da će njihovi darovi unijeti veliku promjenu u život djece koja su kao i oni, a žive u Euroazijskoj diviziji.
- Pozovite posebnog gosta da priča djeci o životu u jednoj od zemalja iz Euroazijske divizije. Potaknite govornika da do-

nese rekvizite koji će zainteresirati djecu i pomoći im da razumiju kulturu i izazove tamošnjih ljudi.

Sudionici i rekviziti: Zamolite djecu ili tinejdžere da preuzmu uloge. Ne moraju ih naučiti napamet, ali trebaju ih naučiti izražajno i jasno čitati. Ako imate mali broj sudionika, neka se izmjenjuju dva ili tri sudionika.

Ako imate kartu svijeta, to će pomoći djeci da vide gdje će se ostvariti navedeni projekti.

* * *

Dijeliti ono što imamo

Pripovjedač: Danas je trinaesta subota. Ovog tromjesečja slušali smo o djeci koja žive u Rusiji i Ukrajini, dvjema zemljama koje pripadaju Euroazijskoj diviziji. [*Pokaži Euroazijsku diviziju na karti.*] Djeca su nam ispričala neka svoja iskustva iz škole, kuće i o tome što Bog njima znači. Danas možemo dati svoj dar kako bismo pomogli djeci u tim zemljama da dobiju potrebne adventističke škole, crkve i igralište na koje mogu pozvati svoje nekršćanske prijatelje da se igraju.

Govornik 1: Rusija je najveća zemlja na svijetu. Prostire se preko gotovo polovine zemaljske kugle i prekriva dva kontinenta — Europu i Aziju. Rusija je toliko velika da je kad je u Moskvi 9 sati ujutro, u istočnom dijelu Rusije je 8 sati navečer.

Većina ljudi u Rusiji živi u zapadnom dijelu zemlje. Rusija ima oko 46.000 adventista. To je samo jedan adventist na 3.000 ljudi, stoga je pred nama velika zadaća da ljude u Rusiji naučimo o Isusu.

Govornik 2: Jedan od projekata trinaeste subote ovog tro-

mjesečja je izgradnja crkve i središta utjecaja u samom srcu Kazana. Grad Kazan je glavni grad Tatarstana, jedne od republika Ruske Federacije. To je vrlo razvijen grad. Također, to je mjesto gdje muslimani i kršćani žive jedni pored drugih u miru.

Govornik 3: U središtu ovog značajnog grada postoje ruske pravoslavne crkve i velika džamija, ali nema adventističke crkve. Ali dobra je vijest da su adventisti uspjeli kupiti velik komad zemlje na dobrom mjestu u blizini prometnog dijela grada.

Govornik 4: Oni namjeravaju izgraditi crkvu na ovom zemljištu. Međutim, crkvena zgrada bila bi i više od crkve jer bi služila i kao središte utjecaja u gradu Kazanu gdje bi ljudi mogli dolaziti tijekom tjedna.

Govornik 5: Naša braća i sestre u Kazanu također planiraju predivno mjesto ispred crkve gdje se djeca iz susjedstva mogu igrati i gdje se roditelji mogu odmarati na klupama dok djeca uživaju na igralištu. Ponekad će crkva osigurati i glazbu koja se može slušati dok se djeca igraju.

Pripovjedač: To zvuči odlično! Drago mi je što ćemo danas moći pomoći našoj braći i sestrama u Kazanu dajući svoj trinaesti misijski dar.

Hajdemo sada usmjeriti svoju pozornost na Ukrajinu, koja se nalazi jugozapadno od Rusije.

Govornik 1: Naša braća i sestre u Ukrajini namjeravaju izgraditi ili proširiti četiri veoma potrebne adventističke škole uz pomoć dara trinaeste subote.

Govornik 2: Škole se nalaze po cijeloj Ukrajini. *[Ukoliko je moguće, prikazite kartu Ukrajine i pokažite navedene gra-*

dove.] Dnjepropetrovsk se nalazi u istočnom dijelu Ukrajine. Tamo bi adventisti željeli proširiti svoju školu za mnogu djecu koja se žele u nju upisati. Škola trenutno ima samo dvije prostorije, a plan je da se dodaju još tri učionice, kao i dvorana za tjelesni odgoj i kuhinja.

Govornik 3: Odande ćete, ukoliko putujete na zapad i malo sjeverno, doći do grada Čerkasija. Vjernici crkve i djeca jedva čekaju da se tamo otvori adventistička škola. Ima čak i nastavnika koji su spremni poučavati učenike, ali im je potrebna školska zgrada od njihove crkve.

Govornik 4: Ako krenete na jug i zatim zapadno od Čerkasija, doći ćete u Vinicu. U rujnu 2012. godine tamo su otvoreni adventistički vrtić i osnovna škola u crkvenoj zgradi. Mnogo se učenika željelo upisati u tu školu, ali nema dovoljno prostora za sve njih.

Govornik 5: Zato je sljedećeg mjeseca kupljena nedovršena zgrada na predivnom zemljištu na selu, nedaleko od grada. Svi adventisti u Vinici pomogli su novčano u kupnji ove nedovršene zgrade, a mnogi roditelji i crkvene vođe rade na toj zgradi. Oni je žele uskoro završiti kako bi mnoga djeca mogla dobiti adventističko obrazovanje.

Govornik 1: Putujući zapadno od Vinice, stižemo u najzapadniji grad — L'vov. On je blizu granice s Poljskom i nekad je čak i pripadao Poljskoj. To je vrlo stari grad s mnogim prelijepim zgradama. Crkvena škola u L'vovu počela je sa samo tri učenika. Iako su djeca voljela svoju školu, željela su još učenika pa su se počela moliti za to.

Govornik 2: Svakog dana djeca su se molila za još učenika. Molila su se prije nastave, za vrijeme malih i velikih odmora, pa čak i na školskim praznicima.

Govornik 3: Djeca su bila jako ushićena kad je Isus uslišao njihove molitve. Škola je narasla od tri na četrdeset i pet učenika. Još bi se djece željelo upisati, ali za njih trenutno nema mjesta.

Govornik 4: Zato adventisti u Lvivu žele proširiti svoju školu kako bi je moglo pohađati još učenika i kako bi bilo još razreda.

Pripovjedač: Ovog tromjesečja upoznali smo djecu iz svake od ovih zemalja. Adventistička djeca širom svijeta daju svoje misijske darove danas kako bi pomogla djeci u Ukrajini da imaju adventističke škole, i djeci u Kazanu da dobiju crkvu i igralište na koje mogu pozvati svoje prijatelje na igru i u crkvu. Hajdemo pomoći ovoj djeci da znaju da ih njihova adventistička braća i sestre vole i da im žele pomoći dajući veliki dar ove trinaeste subote.

[Prilaganje dara]

*****

Vaši darovi na djelu

Vaši misijski darovi su prije tri godine pomogli pri izgradnji nekoliko crkava u Euroazijskoj diviziji. Vjernici u zapadnoj Rusiji poručuju vam veliko hvala za svoj novi crkveni dom.

Činjenice

- Euroazijska divizija službeno je ograničena 1990. godine.
- Ima 1.889 crkava i 117.088 vjernika.
- Više od 45% vjernika živi u Ukrajini.

*****

Recepti iz Euroazije

Kiselj od marelice

Kiselj je popularan desert u zemljama Euroazijske divizije.

- 1 čaša sušenih marelica (presječenih na polovice)
- 2 čaše vode
- 1/4 čaše šećera
- 3 jušne žlice (kukuruznog) gustina
- prstohvat soli
- šlag ili slatko vrhnje

Kuhajte marelice u vodi dok ne omekšaju (oko 20 minuta). U blender ubacite marelice i dvije čaše tekućine u kojoj su se kuhale. Izmiksajte i procijedite kroz sito. U tavi pomiješajte šećer, gustin i sol; postupno dodajući pire i preostalu tekućinu od kuhanja marelica. Kuhajte dok ne proključa neprestano miješajući. Kuhajte jednu minutu. Prelijte u posudice. Poslužite sa šlagom ili slatkim vrhnjem.

Bline (ruske palačinke)

Ove palačinke, punjene slatkim sirom ili voćem i slatkim vrhnjem, popularna su poslastica u cijeloj Rusiji.

Sirni nadjev

- 1 jaje
- 1 jušna žlica šećera
- 1 čaša svježeg sira
- suho grožđe (po želji)

Umiješajte jaje i šećer ili suho grožđe u sir. Namažite palačinke i pecite deset minuta na 180 stupnjeva Celzija.

Voćni nadjev

2 čaše vode

2 čaše šećera

1—2 jušne žlice gustina

1 čaša svježeg voća (jagode, borovnice ili voće po izboru)
šlag ili slatko vrhnje

Nalijte vodu, šećer i gustin u posudu i miješajte dok se smjesa ne sjedini. Dodajte voće i kuhajte neprestano miješajući dok se smjesa ne zgusne. Sklonite s vatre. Namažite palačinke i poslužite ih sa šlagom ili slatkim vrhnjem. Ako vam nije dostupno svježe voće, možete koristiti i džem kao nadjev.

Gradivo za voditelje

Slijede informacije koje su se pokazale korisnima u pripremanju vijesti za djecu.

Za više informacija o kulturi i povijesti zemalja prikazanih u ovom tromjesečju, podite u gradsku knjižnicu ili ih potražite na internetu. Utipkajte ime zemlje u svoj pretraživač. CIA World Factbook nudi sažete informacije o svakoj zemlji: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/index.html>. Kliknite na "References", a zatim "Guide to Country Profiles".

Posjetite našu web-stranicu za dodatne fotografije, recepte, jezične i razne druge aktivnosti koje možete otisnuti kako bi vrijeme u subotnjoj školi djeci bilo što zanimljivije. Idite na www.AdventistMission.org, kliknite na "Resources", zatim "Children's Mission" i odaberite aktualno tromjesečje pa željenu aktivnost.

DVD Adventistička misija je besplatan video koji prikazuje misijske priče iz zemalja o kojima čitamo tijekom tromjesečja, kao i iz misije Adventističke crkve u svijetu. Zamolite svog pastora da vam nabavi jedan DVD ili skinite željeni video s web-stranice. Idite na www.AdventistMission.org i kliknite na DVD u odjeljku "Resources" na sredini stranice.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Ukrajina

Gladni Božje riječi 5

Spašen subotom 8

Dobro od zla (1. dio) 11

Dobro od zla (2. dio) 13

Uvijek misionar 16

Molitva za našu školu 18

Volim ovu školu! 20

Prijateljski odnosi 22

Plan za moj život 24

Rusija

Subotnja škola u garderobi 27

Učenik koji nedostaje 30

To rade djeca! 33

Program za trinaestu subotu 35

Recepti iz Euroazije 40

Gradivo za voditelje 42

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com